

lig dækningsgrad, som giver tryghed og sikkerhed for den enkelte. Det bidrager også til et arbejdsmarked, der er fleksibelt og mobilt. Folk tør godt skifte job og søge over i nye brancher, hvor behovet for arbejdskraft er større. Iværksættere tør godt tage en chance og prøve noget nyt, fordi de har det økonomiske sikkerhedsnet.

Når vi sammenligner med andre lande, har vi ikke så mange regler, der begrænser fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, og en af grundene til, at det kan lade sig gøre, er, at vi samtidig har et godt dagpengesystem. På den måde bidrager dagpengesystemet også til, at virksomhederne kan have en god konkurrenceevne. Det øger beskæftigelsen og gør, at virksomhederne gerne ansætter nye folk, når det er opgangstider.

Vi oplever i virkeligheden det paradoks, at selv om den formelle jobbeskyttelse i Danmark er mindre end i andre lande, føler danskerne en større jobsikkerhed. Jeg tror, dagpengesystemet her spiller en stor rolle, fordi den enkelte har økonomisk tryghed. Derfor skal vi fastholde vores gode dagpengesystem.

Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke løbende kan være behov for ændringer i systemet. Bare i perioden 1993-2001, altså under den tidligere regering, blev der gennemført ikke mindre end 17 større ændringer af loven om arbejdsløshedsforsikring. Det var næsten to om året. Det siger jeg ikke, fordi regeringen har nogen planer, for det har vi som sagt ikke, jeg siger det blot, fordi ingen ansvarlige partier til tid og evighed vil kunne udelukke, at der kan være behov for ændringer.

Regeringens politik er ærlig. Vi udelukker ikke, at behov kan opstå, men vi siger, at hvis vi får planer om større ændringer, vil vi sige det før valget, så vælgerne ved, hvad de har at holde sig til.

Lad mig så føje til: Alle regeringer har selvfølgelig behov for at kunne sige, at små tekniske ændringer skal man kunne foretage, for at systemerne skal kunne fungere. Det skal man ikke afskære sig fra, og det tror jeg også der er bred enighed om. Men større ændringer kan først ske, når der har været en bred og offentlig debat.

Lad mig også føje til: Vi skal selvfølgelig hele tiden arbejde på at komme snyd og misbrug af systemet til livs. Vi ved, at det kan forekomme. Misbrug og sort arbejde skal bekæmpes gennem de fælles aktioner, som myndighederne løbende gennemfører.

Så har nogle spurgt: Jamen hvad så med Velfærdskommissionen? Den kommer jo først med sin betænkning efter valget. Hvordan kan regeringen så sige, at den vil annoncere eventuelle planer før valget?

Der har jeg også været meget klar i mine meldinger. Velfærdskommissionen har inden for rammerne af kommissoriet fået frie hænder til selv at fastlægge, hvilke områder den vil tage fat på, og vi kan derfor ikke vide, om den vil foreslå større ændringer af dagpengesystemet. Vi kan i det hele taget ikke vide, hvilke analyser og forslag Velfærdskommissionen vil komme med. Derfor har jeg sagt, at når den kommer med sin betænkning, må vi have en åben og fordomsfri debat om dens analyser og forslag, og så må vi politisk forholde os til det. Vi kan ikke begynde med alle mulige gætterier om, hvad Velfærdskommissionen måske og måske ikke kommer med.

Så har jeg føjet til, at hvis Velfærdskommissionen lægger op til større reformer, og vi synes, det er fornuftigt, så kan det kun ske med et bredt flertal i Folketinget. Det giver den enkelte dansker den størst mulige grad af tryghed.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Vi har både her i Folketinget, i Arbejdsmarkedsudvalget og i den offentlige debat haft flere diskussioner om dagpengesystemet, ikke mindst i forbindelse med de seneste diskussioner under finanslovsforhandlingerne. Vi kan nu konstatere, at om ikke Folketinget, så har vælgerne, den offentlige opinion, meningsmålingerne, eller hvad man kan sige, kaldt statsministeren tilbage på dydens smalle vej, hvor han erindrere bemærkningerne fra før valget om, at regeringen, hvis det skulle blive en VK-regering, hvad det blev, ville sige nej til forringelser af dagpengesystemet.

Det dækker selvfølgelig ikke over manglende lyst til at synde. Jeg vil sige, at De Konservatives begær næsten ikke kan holdes skjult. Hr. Lars Barfoed har indtil flere gange fået nogle rap over fingrene, så han har holdt en smule inde med talen om nye forringelser af dagpengene og om at arbejdsløshedsunderstøttelsen skal ned, og det skal helst gå hurtigt. Beskæftigelsesministeren har ikke én gang indrømmet, at nedskæringerne med Dansk Folkeparti var forkerte, men opinionen gjorde, at han trak det tilbage.